

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/861/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217394
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217394.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Táne Veščičikovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 31.7. 2014 č.k. 4C115/2012-125 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených prvostupňovým súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp. zn. 4C/115/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 prvostupňový súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 4C/115/2012, 4C/119/2012, 4C/130/2012, 4C/132/2012, 4C/146/2012, 4C/154/2012, 4C/156/2012, 4C/185/2012, 4C/219/2012, 4C/234/2012, 4C/242/2012, 4C/244/2012, 4C/256/2012, 4C/272/2012, 4C/277/2012, 4C/295/2012, 4C/309/2012, 4C/312/2012, 4C/327/2012, 4C/328/2012, s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/115/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca

uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Vo vzťahu k žalobám, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 31.7.2014 nedostavili. U oboch mal prvostupňový súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/75/2012. O nevyklúčení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením sp. zn. 5NcC/75/2012-16 zo dňa 22. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal podaním zo dňa 23.7.2014 a pred pojednávaním vytýčeným na deň 31.7.2014 žiadal termín pojednávania zrušiť. K tomuto podaniu na prerušenie konania zo dňa 23.7.2014 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd SR vo veci sp.zn. 5NcC/75/2012. O návrhu na prerušenie konania tunajší súd rozhodol uznesením sp.zn. 4C/115/2012-62 zo dňa 11. júna 2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/356/2013-90 zo dňa 7.3.2014, nadobudlo právoplatnosť 15.4.2014. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením sp. zn. 4C/115/2012-62 zo dňa 11.6.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania aj vzhľadom na skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, keď aj sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/75/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd prvého stupňa sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z exekučného spisu súdu 1Er/520/2011 (pripojeného k spisu 4C/115/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 19.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. S. pre vymoženie 450,31 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05138/09 zo dňa 10.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2007 a vykonateľnosť 2.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 3.8.2011. Súd podaním zo dňa 25.8.2011 žiadal oprávneného o predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok k zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul, výzvu zaslal na vedomie exekútorovi. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 5.9.2011, ktoré došlo na súd 13.9.2011 a zmluvu vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru predložil. Súd uznesením zo dňa 3.1.2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach a uznesením sp. zn. 9CoE/19/2012-46 zo dňa 25.2.2013 prvostupňové uznesenie zo dňa 3.1.2012 potvrdil a vzhľadom na to, že oprávnený podal návrh na prerušenie exekučného konania, odvolací súd rozhodol aj o tomto procesnom návrhu tak, že návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Uznesenie o

zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 1Er/520/2011-14 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoE/19/2012-46 zo dňa 25.2.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 18.4.2013. Následne uznesením sp. zn. 1Er/520/2011-52 zo dňa 6.5.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.3.2014 bolo exekučné konanie zastavené. Oprávnený využil možnosť podania mimoriadnych opravných prostriedkov voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/19/2012, podal dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Oboer 161/2013-18 zo dňa 30.10.2013. Týmto uznesením Najvyšší súd SR konanie o odvolaní proti výroku uznesenia Krajského súdu v Košiciach o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania rozhodol tak, že konanie zastavil. Návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol a dovolanie proti výroku uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/19/2012-46 zo dňa 25.2.2013 o potvrdení napadnutého uznesenia odmietol.

Z exekučného spisu súdu 1Er/822/2010 (pripojeného k spisu 4C/119/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 11.10.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. C. pre vymoženie 462,47 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06428/2010 zo dňa 26.7.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.8.2010 a vykonateľnosť 2.9.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 9.12.2010. K žiadosti súdneho exekútora bola priložená zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX. Uznesením sp. zn. 1Er/822/2010-9 zo dňa 15.12.2010 bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.1.2011. Následne uznesením zo dňa 1.2.2011 súd exekučné konanie uznesením sp. zn. 1Er/822/2010-13 zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.3.2011.

Z pripojených uznesení a registra exekučného spisu 1Er/521/2011 (v súčasnosti je pripojený k spisu 1C/281/2012, spojený na spoločné konanie pod sp. zn. 1C/104/2012, ktorý sa nachádza na Najvyššom súde SR; týka sa spisu 4C/154/2012 - žaloba označená ISTINA RS) prvostupňový súd zistil, že návrh na vydanie poverenia bol doručený tunajšiemu súdu 3.8.2011. Exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie proti povinnej Z. E. pre vymoženie 794,70 eur s príslušenstvom a exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR č. 03168/09 zo dňa 3.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009. Dňa 19.8.2011 bol oprávnený vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere č. 7281164 zo dňa 18.3.2008 a po predložení tejto zmluvy uznesením sp. zn. 1Er/521/2011-13 dňa 3.1.2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.2.2012. Uznesením zo dňa 5.4.2012 bolo exekučné konanie zastavené a vzhľadom na skutočnosť, že povinná po zastavení exekučného konania zomrela, bolo uznesenie doručované dedičom povinnej, ktorých okruh bol zistený v konaní sp. zn. 9D/73/2012. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť 13.4.2012.

Z exekučného spisu súdu 1Er/308/2011 (pripojeného k spisu 4C/156/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 7.4.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Š. Č. pre vymoženie 67,05 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11056/2010 zo dňa 21.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.3.2011 a vykonateľnosť 17.3.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 20.5.2011, k žiadosti bola pripojená zmluva o úvere č. 7451074 zo dňa 15.12.2008 a zmenka vystavená 15.12.2008 k tomuto číslu zmluvy. Uznesením sp. zn. 1Er/308/2011-10 zo dňa 23.5.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15.6.2011, následne uznesením sp. zn. 1Er/308/2011-14 zo dňa 22.6.2011 bolo exekučné konanie právoplatne ku dňu 14.11.2011 zastavené.

Z exekučného spisu súdu 1Er/846/2010 (pripojeného k spisu 4C/185/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 9.11.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. S. pre vymoženie 692,63 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08087/2010 zo dňa 29.9.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.10.2010 a vykonateľnosť 21.10.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 22.12.2010, k žiadosti bola priložená zmluva o úvere č. 7153209 zo dňa 12.5.2009 a zmenka vystavená 12.5.2009. Uznesením sp. zn.

1Er/846/2010-10 zo dňa 8.2.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie obsahuje zrejmu nesprávnosť v uvedení čísla zmluvy a dáta jej uzavretia, pričom z celého exekučného konania vyplýva, že exekučný súd konal na základe žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, kde exekučným titulom bol rozsudok sp. zn. SR 08087/2010 a v tomto rozsudku sa uvádza číslo pôvodnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX T. M.Ň. XX.X.XXXX, aj číslo zmenky k tejto zmluve s dátumom vystavenia 12.5.2009. Uznesenie o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia zo dňa 8.2.2011 nadobudlo právoplatnosť 2.3.2011, následne uznesením zo dňa 9.3.2011 sp. zn. 1Er/846/2010-15 bolo exekučné konanie právoplatne ku dňu 7.4.2011 zastavené.

Z exekučného spisu súdu 1Er/569/2010 (pripojeného k spisu 4C/219/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 16.7.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému F. R. pre vymoženie 898,52 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 18878/09 zo dňa 24.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.1.2010 a vykonateľnosť 7.1.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 30.8.2010, k žiadosti bola priložená zmluva o úvere č. XXXXXXXX T. M.B. XX.XX.XXXX. Uznesením sp. zn. 1Er/569/2010-10 zo dňa 8.9.2010 bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V dôsledku odvolania oprávneného v exekučnom konaní rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 2CoE 529/2010-30 zo dňa 1.7.2011 odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Uznesenie zo dňa 8.9.2010, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá nadobudlo právoplatnosť 9.10.2010. Následne uznesením zo dňa 30.8.2011 bolo exekučné konanie právoplatne ku dňu 5.9.2011 zastavené.

Z exekučného spisu súdu 1Er/942/2009 (pripojeného k spisu 4C/234/2012 - žaloba označená ISTINA RS) prvostupňový súd zistil, že dňa 14.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. K. pre vymoženie 4 231,84 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13620/09 zo dňa 25.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.9.2009 a vykonateľnosť 24.9.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 18.12.2009. Podaním zo dňa 23.12.2009 bol exekútor vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX s poukazom na ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1,2 Zákona o rozhodcovskom konaní. Exekútor na výzvu reagoval 13.1.2010, odmietol túto zmluvu predložiť po konzultácii s oprávneným z dôvodu, že oprávnený nevidí dôvod na predloženie zmluvy tvrdiac, že súd má povinnosť vydať poverenie na základe ním predložených listinných dôkazov. Uznesením sp. zn. 1Er/942/2009-11 zo dňa 29.3.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného v exekučnom konaní rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 4CoE 408/2010-24 zo dňa 30.6.2010 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu a tak uznesenie zo dňa 29.3.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4CoE 408/2010-24 zo dňa 30.6.2010 nadobudlo právoplatnosť ku dňu 6.8.2010. Následne uznesením sp. zn. 1Er/942/2009-30 zo dňa 20.8.2010 bolo exekučné konanie právoplatne ku dňu 2.9.2010 zastavené.

Z exekučného spisu súdu 1Er/796/2009 (pripojeného k spisu 4C/242/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 12.10.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej K. C. pre vymoženie 336,59 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12824/09 zo dňa 28.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.8.2009 a vykonateľnosť 20.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 4.11.2009. Súd podaním zo dňa 18.11.2009 vyzval súdneho exekútora na oznámenie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní. Exekútor reagoval dňa 15.12.2009 oznámením, ktoré došlo súdu 21.12.2009 tak, že takýmito informáciami nedisponuje. Zmluva o úvere v tomto prípade nebola žiadaná. Uznesením sp. zn. 1Er/796/2009-11 zo dňa 29.3.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného v exekučnom konaní rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 4CoE 404/2010-34 zo dňa 21.9.2010 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu zo dňa 29.3.2010 potvrdil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.10.2010. Následne uznesením 1Er/796/2009-40 zo dňa 15.10.2010 bolo exekučné konanie právoplatne ku dňu 21.10.2010 zastavené.

Z exekučného spisu súdu 1Er/484/2011 (pripojeného k spisu 4C/244/2012 - žaloba označená ISTINA RS) prvostupňový súd zistil, že dňa 17.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. S. pre vymoženie 242,97 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 01202/2010 zo dňa 24.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.5.2010 a vykonateľnosť 6.5.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 21.7.2011, k žiadosti bola pripojená zmluva o úvere č. XXXXXXXX T. M.B. X.XX.XXXX a zmenka vystavená dňa 5.12.2008 k číslu zmluvy XXXXXXXX. Uznesením sp. zn. 1Er/484/2011-11 zo dňa 6.9.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.9.2011. Následne uznesením zo dňa 3.10.2011 bolo exekučné konanie právoplatne ku dňu 13.10.2011 zastavené.

Z exekučného spisu 1Er/408/2009 (pripojeného k spisu 4C/272/2012 - žaloba označená ako NZP) prvostupňový súd zistil, že dňa 19.6.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. Ž. pre vymoženie 277,65 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00177/09 zo dňa 11.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.5.2009 a vykonateľnosť 28.5.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 20.7.2009. Súd podaním zo dňa 4.8.2009 žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX T. M. XX.X.XXXX. Keďže oprávnený nereagoval, 9.11.2009 bol na predloženie zmluvy urgovaný. Zmluvu nepredložil, avšak podaním, ktoré došlo súdu 18.11.2009 žiadal informáciu o stave konania. Súd podaním zo dňa 1.12.2009 vyzval na predloženie zmluvy o úvere exekútora s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní. Na výzvu exekútorovi reagoval oprávnený podaním, ktoré došlo súdu 23.11.2009 tak, že žiadal predĺžiť lehotu na predloženie zmlúv o 30 dní. Exekútor 21.12.2009 oznámil, že nedisponuje informáciami o tom, či bolo alebo nebolo právoplatne o pohľadávke oprávneného rozhodnuté v inom rozhodcovskom konaní. Za týmto podaním exekútora je na čl. 15 spis založená zmluva o úvere č. XXXXXXXX T. M. XX.X.XXXX a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Zo spisu nie je možné zistiť, ktorým dňom boli do spisu založené a či túto zmluvu a všeobecné obchodné podmienky zaslal exekútor, keďže to z prezentačnej pečiatky nevyplýva. Uznesením sp. zn. 1Er/408/2009-17 zo dňa 2.8.2010 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 3CoE/491/2010 zo dňa 25.2.2011 odvolacie konanie zastavil v dôsledku späťvzatia odvolania. Uznesenie sp. zn. 1Er/408/2009-17 zo dňa 2.8.2010 nadobudlo právoplatnosť 29.8.2010. Následne bolo exekučné konanie uznesením sp. zn. 1Er/408/2009-41 zo dňa 6.4.2011 právoplatne ku dňu 11.4.2011 zastavené.

Z exekučného spisu 1Er/115/2010 (pripojeného k spisu 4C/256/2012 - žaloba označená ako NZP) prvostupňový súd zistil, že dňa 1.2.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. M. pre vymoženie 1 528,08 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 19448/09 zo dňa 24.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.1.2010 a vykonateľnosť 14.1.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 19.2.2010. K žiadosti bola priložená zmluva o úvere č. XXXXXXXX T. M.B. XX.X.XXXX vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Uznesením sp. zn. 1Er/115/2010-10 zo dňa 28.7.2010 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 5CoE/49/2010-25 zo dňa 29.11.2010 rozhodnutie zo dňa 28.7.2010 potvrdil. Uznesenie súdu zo dňa 28.7.2010, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.11.2010 nadobudlo právoplatnosť dňa 21.1.2011. Následne bolo exekučné konanie uznesením sp. zn. 1Er/115/2010-33 zo dňa 1.2.2011 právoplatne ku dňu 10.2.2011 zastavené.

Z exekučného spisu 1Er/162/2009 (pripojeného k spisu 4C/295/2012 - žaloba označená ako NZP) súd prvého stupňa zistil, že dňa 7.3.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému S. F. pre vymoženie 525,80 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho

rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10126/08 zo dňa 15.10.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.11.2008 a vykonateľnosť 13.11.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 6.4.2009. Podaním zo dňa 21.4.2009 súd vyzval oprávneného na špecifikáciu trov oprávneného. Oprávnený reagoval podaním z 28.4.2009 a trovy oprávneného špecifikoval. Podaním zo dňa 1.6.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX T. M.B. XX.X.XXXX, všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 o rozhodcovskom konaní a zákona č. 528/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Exekútor zaslal opis podania adresovaného oprávnenému, ktorým vyzýval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere podaním zo dňa 10.6.2009, urgenciu zo dňa 15.6.2009, ktorá bola doručená súdu 17.6.2009. Súd podaním zo dňa 30.6.2009 zaslal výzvu na predloženie zmluvy o úvere priamo oprávnenému opätovne s poukazom na už vyššie citované ustanovenia. Oprávnený výzvu prevzal 9.7.2009, zmluvu nepredložil, podaním zo dňa 2.7.2009 žiadal informáciu o stave konania. Súd opätovne podaním z 12.10.2009 urgoval predloženie zmluvy o úvere a oprávnený podaním z 26.10.2009 žiadal o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o úvere o 60 dní. Po uplynutí tejto lehoty podaním zo dňa 4.1.2010, doručené súdu 15.1.2010 oprávnený oznámil, že zmluvu o úvere nezašle z dôvodu, že mu nie je zrejmé, na základe akého právneho predpisu je povinný predložiť k podanému návrhu na vykonanie exekúcie a exekučnému titulu aj ďalšie písomnosti (zmluvu o úvere, všeobecné podmienky) požadované okresným súdom. Vyslovil názor, že takéto požiadavky súdu nemajú oporu ani v exekučnom zákone ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Žiadal, aby exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Po tomto oznámení oprávneného súd uznesením sp. zn. 1Er/162/2009-22 zo dňa 5.3.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 3CoE/284/2010-33 zo dňa 31.5.2010 uznesenie súdu zo dňa 5.3.2010 potvrdil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.6.2010. Následne bolo exekučné konanie uznesením sp. zn. 1Er/162/2009-37 zo dňa 27.7.2010 právoplatne ku dňu 26.8.2010 zastavené.

Z exekučného spisu 1Er/762/2009 (pripojeného k spisu 4C/328/2012 - žaloba označená ako NZP) súd prvého stupňa zistil, že dňa 5.10.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. Č. pre vymoženie 1 091,41 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07439/09 zo dňa 9.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.8.2009 a vykonateľnosť 20.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 28.10.2009. Podaním zo dňa 2.11.2009 súd vyzval oprávneného, aby obratom predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXX T. M. XX.XX.XXXX. Oprávnený výzvu prevzal 9.11.2009, na výzvu nereagoval. Uznesením sp. zn. 1Er/762/2009-9 zo dňa 3.2.2010 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 2CoE/171/2010 zo dňa 30.4.2010 rozhodnutie zo dňa 3.2.2010 potvrdil. Uznesenie súdu zo dňa 3.2.2010, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoE/171/2010 zo dňa 30.4.2010 nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2010. Následne bolo exekučné konanie uznesením sp. zn. 1Er/762/2009-28 zo dňa 2.9.2010 právoplatne ku dňu 18.9.2010 zastavené.

Z exekučného spisu 1Er/682/2010 (pripojeného k spisu 4C/327/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 5.8.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej T. C. pre vymoženie 222,--eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04279/2010 zo dňa 2.6.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.6.2010 a vykonateľnosť 24.6.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 13.10.2010. K žiadosti bola predložená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.7.2009. Uznesením sp. zn. 1Er/682/2010-9 zo dňa 26.10.2010 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 4CoE/545/2010-26 zo dňa 29.12.2010 rozhodnutie zo dňa 26.10.2010 potvrdil. Uznesenie súdu zo dňa 26.10.2010, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4CoE/545/2010-26 zo dňa 29.12.2010 nadobudlo právoplatnosť dňa 10.2.2011. Následne bolo exekučné konanie uznesením sp. zn. 1Er/682/2010-40 zo dňa 18.2.2011 právoplatne ku dňu 23.2.2011 zastavené.

Zo spisu 1Er/390/2010 (pripojeného k spisu 4C/130/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 21.4.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej K. D. - K. pre vymoženie istiny 355,-- eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 00163/2010 zo dňa 4.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.3.2010 a vykonateľnosť dňa 25.3.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24.6.2010. K návrhu bola predložená zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Vo veci bolo vydané poverenie dňa 6.7.2010, ktoré bolo exekútorškému úradu doručené 20.8.2010. Teda poverenie bolo vydané v 15-dňovej lehote. Tento nárok vôbec nemal byť žalovaný.

Zo spisu 1Er/14/2009 (pripojeného k spisu 4C/132/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 18.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej F. D. pre vymoženie istiny 6 760,-- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 09967/08 zo dňa 9.10.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2008 a vykonateľnosť dňa 30.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 9.1.2009. Vo veci bolo vydané poverenie dňa 13.1.2009, teda v zákonnej 15-dňovej lehote. Za účelom kontroly v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní bola predložená zmluva o úvere súdnym exekútorom a po vydaní poverenia uznesením zo dňa 19.4.2011 súd exekúciu v časti o vymoženie úrokov z omeškania nad výšku 8,5 % ročne zo sumy 165,96 eur od 29.6.2008 do zaplataenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.5.2011.

Zo spisu 1Er/930/2009 (pripojeného k spisu 4C/277/2012 - žaloba označená ako NP) súd prvého stupňa zistil, že dňa 9.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. F. F.-P., IČO: 40859339 pre vymoženie istiny 4 111,05 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 07490/09 zo dňa 5.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.10.2009 a vykonateľnosť dňa 29.10.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 14.12.2009. Súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX T. M. XX.X.XXXX podaním zo dňa 17.12.2009. Zmluva predložená nebola, preto súd uznesením sp. zn. 1Er/930/2009-9 zo dňa 22.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 2CoE 284/2010-23 zo dňa 29.11.2010 zrušil uznesenie zo dňa 22.2.2010 a v zmysle právneho názoru vysloveného krajským súdom, súd vydal poverenie dňa 31.12.2010.

Zo spisu 1Er/592/2010 (pripojeného k spisu 4C/312/2012 - žaloba označená ako NP) prvostupňový súd zistil, že dňa 20.7.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. O. pre vymoženie istiny 903,- eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 18576/09 zo dňa 18.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.1.2010 a vykonateľnosť dňa 7.1.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 9.9.2010. K návrhu bola predložená zmluva o úvere č. XXXXXXXX T. M. XX.X.XXXX a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Uznesením 1Er/592/2010-10 zo dňa 17.9.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 6Co 74/2010 zo dňa 31.1.2011 odvolacie konanie v dôsledku späťvzatia odvolania zastavil. Uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia zo dňa 17.9.2010 nadobudlo právoplatnosť dňa 12.10.2010. Následne uznesením sp. zn. 1Er/592/2010-26 zo dňa 22.3.2011 bolo exekučné konanie právoplatne ku dňu 14.4.2011 zastavené. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobu na SR žalobca podával z dôvodu, že súd rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote. V tomto prípade však vôbec nebolo poverenie vydané, žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá a teda žalobca mal tento nárok žalovať z dôvodu, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Zo spisu sp. zn. 1Er/131/2004 (týka sa spisu 4C/146/2012 - žaloba označená ZE) bolo zistené prvostupňovým súdom, že žiadosť súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, bola súdu doručená dňa 5.8.2004. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej M. K. pre vymoženie istiny 6 000,-- Sk s príslušenstvom a exekučným titulom bola notárska zápisnica N 139/2004, Nz 28818/2004 spísaná na Notárskom úrade JUDr. Jarmily Kováčovej dňa 3.4.2004. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 9.8.2004. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd žiadosť o zmenu exekútora doručil podaním zo dňa 30.12.2010 doterajšiemu exekútorovi a vyzval ho na predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal reagoval podaním z 13.1.2011, doručené súdu 17.1.2011 a vyčíslil trovy exekúcie. Súčasne súhlasil so zmenou exekútora a oznámil, že doposiaľ nebola vymožená ani časť pohľadávky. Uznesením sp. zn. 1Er/131/2004-21 zo dňa 11.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil bez návrhu v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 2Co 127/2011-40 zo dňa 23.1.2012 odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora a v ostatnej časti uznesenie potvrdil. Nepriznal účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vrátené exekútorom Ing. JUDr. Karolom Mihalom dňa 30.7.2012.

Zo spisu sp. zn. 1Er/39/2005 (týka sa spisu 4C/309/2012 - žaloba označená ZE) bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, bola súdu doručená dňa 16.2.2005. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. E. pre vymoženie istiny 23 040,-- Sk s príslušenstvom a exekučným titulom bola notárska zápisnica N 3438/2004, Nz 76198/2004 spísaná na Notárskom úrade JUDr. Jarmily Kováčovej dňa 16.10.2004. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 28.5.2005. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd žiadosť o zmenu exekútora doručil podaním zo dňa 2.12.2010 doterajšiemu exekútorovi a vyzval ho na predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal reagoval podaním z 20.12.2010, doručené súdu 22.12.2010 a vyčíslil trovy exekúcie. Súčasne súhlasil so zmenou exekútora a oznámil, že doposiaľ nebola vymožená ani časť pohľadávky. Uznesením sp. zn. 1Er/39/2005-21 zo dňa 22.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil bez návrhu v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 14CoE 20/2011-34 zo dňa 27.4.2011 odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora a v ostatnej časti uznesenie potvrdil okrem výroku o trovách exekúcie tak, že zaviazal oprávneného zaplatiť exekútorovi JUDr. Karolovi Mihalovi trovy exekúcie. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vrátené exekútorom Ing. JUDr. Karolom Mihalom dňa 14.6.2011.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom prvostupňovým súdom pod sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 31,68 eur.

Tento znalecký posudok žalovaný účastník považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu a preto navrhol súdu, aby naň neprihliadal. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Žalovaná mala za to, že posudok je výrazne jednostranný a pri vyhotovení tohto posudku sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom. V ďalšom vyjadrení podrobne odôvodňuje nesúhlas so znaleckým posudkom s vyvodením záveru, že nárok žalobcovi nie je možné priznať a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo.

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok predložený žalobcom súd hodnotil v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, pretože nebol vyhotovený po nariadení znaleckého dokazovania súdom.

Podaním zo dňa 23.7.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 17.5.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/75/2012 o tom, že sudcovia prvostupňového súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;

c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť prvostupňového súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/75/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp. zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažnosti žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5NcC/75/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol ako návrh nedôvodný.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ustanovení § 5 ods. 1, §6 ods. 1, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, §19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 41 ods. 2 písm. c) a d), § 44 ods. 1, 2, § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáhal poukazujúc na nesprávny úradný postup prvostupňového súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu mal súd prvého stupňa súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu prvého stupňa žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd prvého stupňa po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo, okrem konania 4C/132/2012 - žaloba označená ako NP, a teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Pri žalobách označených ISTINA-RS sp.zn. 4C/115/2012, 4C/119/2012, 4C/154/2012, 4C/156/2012, 4C/185/2012, 4C/219/2012, 4C/234/2012 a žalobách označených NZP - sp. zn. 4C/272/2012, 4C/256/2012, 4C/295/2012, 4C/328/2012, 4C/327/2012 premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody začína plynúť dňom doručenia uznesenia o zamietnutí poverenia oprávnenému. Vo veciach NP - 4C/130/2012, 4C/132/2012,

4C/277/2012, 4C/312/2012 začína plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody dňom, kedy sa oprávnený dozvedel o tom, že poverenie je vydané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Pri žalobách ZE - 4C/146/2012, 4C/309/2012 premlčacia lehota na podanie návrhu na náhradu škody začala plynúť od doručenia rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Vo všetkých týchto exekučných konaniach bolo rozhodované v priebehu r. 2010-211 a keďže všetky žalobné návrhy boli doručené tunajšiemu súdu 27.9.2012, boli podané v premlčacej lehote a nároky uplatnené týmito žalobnými návrhmi nie sú premlčané. Ako už bolo uvedené, premlčaný je nárok navrhovateľa uplatnený v konaní sp. zn. 4C/132/2012 - žaloba označená ako NP, keď poverenie bolo súdom vydané dňa 13.1.2009 a žalobný návrh na náhradu škody bol podaný 27.9.2012. Tento nárok však vôbec nemal byť žalovaný, pretože k vydaniu poverenia došlo 13.1.2009 po tom, čo žiadosť o vydanie poverenia bola súdu doručená 9.1.2009, teda v zákonnej 15-dňovej lehote.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy prvostupňový súd uvádza nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli súdom prvého stupňa spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/115/2012 malo dôjsť tým, že prvostupňový súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/115/2012, 4C/119/2012, 4C/154/2012, 4C/156/2012, 4C/185/2012, 4C/219/2012, 4C/234/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP - spisy 4C/272/2012, 4C/256/2012, 4C/295/2012, 4C/328/2012, 4C/327/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/130/2012, 4C/132/2012, 4C/277/2012, 4C/312/2012)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spisy 4C/146/2012, 4C/309/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/115/2012, 4C/119/2012, 4C/154/2012, 4C/156/2012, 4C/185/2012, 4C/219/2012, 4C/234/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu

tým, že preskúmaval skutkový stav vecí a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd prvého stupňa mal tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd prvého stupňa uviedol, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v týchto exekučných konaniach využil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov a to v konaniach sp.zn. 1Er/512/2011 - 4C/115/2012, 1Er/565/2010 - 4C/219/2012, 1Er/569/2010 - 4C/119/2012, 1Er/942/2009 - 4C/234/2012, 1Er/756/2009 - 4C/242/2012.

V konaniach 4C/4C/272/2012, 4C/256/2012, 4C/295/2012, 4C/328/2012, 4C/327/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu.

V prípade exekučného konania 1Er/408/2009 - 4C/272/2012 mal súd prvého stupňa preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 20.7.2009 a uznesením zo dňa 2.8.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá.

V konaní sp. zn. 1Er/115/2010 - 4C/256/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 19.2.2010 a zamietnutá uznesením zo dňa 28.7.2010.

V konaní sp. zn. 1Er/165/2009 - 4C/295/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 6.4.2009 a zamietnutá uznesením zo dňa 5.3.2010.

V konaní sp. zn. 1Er/762/2009 - 4C/328/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 28.10.2009 a zamietnutá uznesením zo dňa 3.2.2010.

V konaní sp. zn. 1Er/682/2010 - 4C/327/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 13.10.2010 a zamietnutá uznesením zo dňa 26.10.2010.

Súd prvého stupňa mal za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd prvého stupňa poukázal na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Z exekučných spisov bolo jednoznačne preukázané, že súd vyzýval oprávneného na predloženie relevantných listinných dôkazov, zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok, urgoval predloženie týchto listinných dôkazov, na čo oprávnený i exekútor reagoval zamietavo s tým, že súd nemá oprávnenie tieto listiny žiadať a exekučný titul preskúmať. Okrem toho v exekučnom konaní sp. zn. 1Er/682/2010 - 4C/327/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená súdu 13.10.2010 a uznesením zo dňa 26.10.2010 bola táto žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Teda ani tento nárok žalobcu uplatnený v konaní 4C/327/2012 nemal byť žalovaný.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu týkajúcimi sa oneskoreného rozhodnutia súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na súde. Vzhľadom na doručenie žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré boli prvostupňovému súdu v konaniach, o ktorých rozhoduje, doručené v dňoch 6.8.2009, 26.4.2010, 14.10.2009, 28.12.2009 sa zo žalobcom uvedených sťažností na prieťahy v konaní, ktoré boli ním podané dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 mohli týkať všetky sťažnosti.

Napriek tomu prvostupňový súd uviedol, že podľa oboznámených Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní. V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazoval žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukázal na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Prvostupňový súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci súdu na rozhodnutie o prieťahoch, mal prvostupňový súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pod sp.zn. 4C/130/2012, 4C/132/2012, 4C/277/2012, 4C/312/2012) (návrhy označené ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

Z oboznámeného exekučného spisu sp. zn. 1Er/390/2010 - 4C/130/2012 mal súd prvého stupňa preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 24.6.2010 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 6.7.2010, teda poverenie bolo vydané v 15-dňovej lehote a tento nárok uplatnený v konaní 4C/130/2012 vôbec nemal byť žalovaný.

Z oboznámeného exekučného spisu sp. zn. 1Er/14/2009 - 4C/132/2012 mal prvostupňový súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13.1.2009, teda poverenie bolo vydané v 15-dňovej lehote a tento nárok uplatnený v konaní 4C/132/2012 vôbec nemal byť žalovaný.

Z oboznámeného exekučného spisu sp. zn. 1Er/930/2009 - 4C/277/2012 mal súd prvého stupňa preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.12.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 31.12.2010 po tom, čo pôvodne súd uznesením zo dňa 22.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol a poverenie bolo vydané až v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoE 282/2013 zo dňa 29.11.2010.

Z oboznámeného exekučného spisu sp. zn. 1Er/592/2010 - 4C/312/2012 mal prvostupňový súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.9.2010. V tomto prípade vôbec nebolo vydané poverenie, pretože súd uznesením zo dňa 17.9.2010 t.j. v lehote 7 dní žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Keďže odvolanie proti tomuto uzneseniu, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach v konaní sp. zn. 16CoE 74/2010 bolo zobrať späť, odvolací súd uznesením zo dňa 31.1.2011 odvolacie konanie zastavil. V tomto prípade vôbec nedošlo k vydaniu poverenia, napriek tomu žalobca žaluje tento nárok z titulu vydaného poverenia po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty.

Vo všetkých týchto prípadoch vzhľadom na skutočnosť, že exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, súd prvého stupňa sa zaoberal v exekučných konaniach aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd prvého stupňa uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp.zn. 4C/4C/146/2012, 4C/309/2012 - návrhy označené ako ZE malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu 1Er/131/2004 - 4C/146/2012 bolo zistené, že návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu dňa 18.11.2010 tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd doručil žiadosť o zmenu exekútora doterajšiemu exekútorovi a vyzval ho na predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súhlasil so zmenou exekútora a zaslal vyčíslenie trov exekúcie podaním z 13.1.2011, doručené súdu 17.1.2011. Uznesením z 11.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za nepripustnú, exekúciu zastavil bez návrhu v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Súčasne zaviazal oprávneného nahradiť pôvodnému exekútorovi trovy exekúcie.

Z oboznámeného exekučného spisu 1Er/39/2005 - 4C/309/2012 bolo zistené, že návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu dňa 18.11.2010 tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd doručil žiadosť o zmenu exekútora doterajšiemu exekútorovi a vyzval ho na predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súhlasil so zmenou exekútora

a zaslal vyčíslenie trov exekúcie podaním zo dňa 20.12.2010, doručené súdu 22.12.2010. Uznesením zo dňa 22.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil bez návrhu v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Súčasne zaviazal oprávneného nahradiť pôvodnému exekútorovi trovy exekúcie.

V ďalšom prvostupňový súd opakovane poukázal na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Zo sťažnosti podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 sa v prípade návrhu na zmenu súdneho exekútora mohla týkať sťažnosť zo dňa 25.5.2011, keďže návrhy na zmenu exekútora boli podané 18.11.2010. Podľa oboznámených Spr. však všetky sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených prvostupňovým súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd prvého stupňa konštatoval, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Prvostupňový súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy prvostupňový súd napriek uvedenému konštatoval, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neunesol dôkazné bremeno.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd na pojednávaní konanom dňa 6.3.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky. Uviedla, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom. Namietala ďalej, že vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa. Žalobkyňa tvrdí, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemala možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich

svoje rozhodnutie, a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Nemala možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietala ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadrila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobkyni uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkala súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mala mať žalobkyňa možnosť vyjadriť sa. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Nakoniec vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia a to, že súd nedodrжал lehoty na vydanie rozhodnutia, čím spôsobil zbytočné prietahy v konaní. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.10.2015 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.10.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa, súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa konkrétne namietala, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračoval v konaní, aj keď účastníci boli nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 10.6.2013 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyni (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 10.6.2013 bolo doručené účastníkom s dostatočným časovým predstihom, čím bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a ďalej uviedla, že sa naďalej pridržiava svojho vyjadrenia vo veci.

Žalobkyňa v elektronickom podaní zo dňa 7.6.2013 žiadala zrušenie nariadeného pojednávania ako aj prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobkyne na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyklúčenia sudcu povereného prejednávaním veci.

Žalobkyňa navrhla prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podala sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd z dôvodu, že v konaní vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Uviedla, že rozhodnutie v predmetnej veci závisí od otázky, ktorú nie je možné vyriešiť v tomto konaní, a ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Rovnako nie je dôvod ani na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Podanie ústavnej sťažnosti navrhovateľkou na ústavnom súde totiž nie je dôvodom na prerušenie konania v danej veci, pretože výsledok konania na ústavnom súde nemôže ovplyvniť toto konanie.

Odvolaciemu súdu z jeho činnosti je známe, že Ústavný súd SR vo viacerých svojich uzneseniach obdobné sťažnosti v skutkovo rovnakých veciach odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že sťažovateľ (v našom prípade žalobkyňa) sa v ďalšom konaní o merite veci pred všeobecnými súdmi môže domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolaniami proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, preto nie je daná právomoc ústavného súdu o týchto sťažnostiach rozhodnúť (uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 521/2013-10 zo dňa 22. augusta 2013, uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 518/2013 - 10 zo dňa 22. augusta 2013 a iné).

Žalobkyňa ako účastník konania využila svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu prvého stupňa. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobkyňou už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobkyne, pre ktoré žiadala vylúčenie sudcov súdu prvého stupňa v danej veci. Uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/75/2012-16 zo dňa 22.10.2012 je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Košiciach bola zo strany žalobkyne podaná sťažnosť na Ústavnom súde SR, ktorú Ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci ÚS SR č.k. IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013.

Z vyššie uvedeného vyplýva že, rozhodnutie ústavného súdu o sťažnosti žalobkyne nemá podstatný vplyv a význam pre meritórne rozhodnutie vo veci a nemôže podstatne zmeniť rozhodnutie súdu vo veci samej, pretože žalobkyňa a aj ostatní účastníci konania majú možnosť uplatňovať svoje procesné práva v riadnom konaní podľa Občianskeho súdneho poriadku. V prejednávanej veci preto nie sú dané dôvody na prerušenie konania. Opačný postup súdu by za danej situácie bol v rozpore s účelnosťou a hospodárnosťou konania.

Odvolačný súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., nakoľko tento dôvod nie je relevantným dôvodom na prerušenie konania ako ani na odročenie pojednávania. A navyše o návrhu žalobkyne na prerušenie konania z vyššie uvedeného dôvodu súd prvého stupňa už raz rozhodol, a to uznesením č.k. 4C/115/2012-62 zo dňa 11.6.2013, ktorým jej návrh zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Košiciach č.k. 2Co/355/2013-90 zo dňa 7.3.2014.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobkyňou namietané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolačný súd nepovažuje za správny právny záver súdu prvého stupňa pokiaľ tento na vec aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2013 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013 a pokiaľ v návaznosti na to uzavrel, že otázku prietahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prerušenia vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ustanovenie § 9 ods. 2 v takomto znení nadobudlo účinnosť od 1.1.2013 a teda nemôžu byť na základe neho posudzované zákonné podmienky pre vznik nároku zodpovednosti štátu za škodu ku ktorej malo dôjsť nesprávnym úradným postupom v období pred týmto dátumom, teda pred 1.1.2013. V tomto období totiž ust. § 9 citovaného zákona bolo v tomto znení:

Štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. V súlade s týmto zákonným ustanovením bol teda súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu oprávnený vyhodnotiť aj otázku prietahov v súdnom konaní ako jednu zo základných podmienok vzniku zodpovednosti.

Odvolačný súd je toho názoru, že ani nesprávne právne posúdenie v tejto časti nemalo za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej. Z dôvodov prvostupňového rozsudku je totiž zrejmé, že tento sa napriek svojmu záveru o neexistencii rozhodnutia, ktorým by príslušné orgány konštatovali prietahy, resp. nečinnosť v konaní sám aj vyhodnocoval túto otázku, keď s poukazom na znenie § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) konštatoval, že zákonná lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona, teda v prípadoch, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie Rozhodcovského súdu. Súd prvého stupňa správne s poukazom na ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení

do 31.12.2014 poukázal na oprávnenosť a zároveň aj povinnosť exekučného súdu posudzovať takýto rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska toho, či tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Je nesporné, že v súvislosti s takýmto postupom musí exekučný súd vykonať viacero úkonov na základe ktorých môže uvedený záver vyhodnotiť a je nesporné, že to nie je reálne spôsobilý vykonať v lehote 15 dní. Súd prvého stupňa sa oboznámil s obsahom všetkých exekučných spisov, z ktorých žalobca odvodzuje svoje nároky a v každej veci vyhodnocoval konkrétne úkony vykonané exekučným súdom pri posudzovaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a v návaznosti na to vyhodnocoval aj lehoty, v ktorých bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté.

Odvolačný súd sa zhoduje s jeho závermi v tom, že ani v jednom z posudzovaných prípadov sa nejedná o situáciu, aby exekučný súd naplnil zákonnú podmienku takých prietahov v súdnom konaní, ktoré by zakladali nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobkyne, ktorá takýto nárok odvodzuje už od ňou konštatovaných prietahov v rozsahu niekoľkých dní.

Odvolačný súd k tejto otázke považuje za potrebné uviesť, že z vlastnej rozhodovacej praxe má vedomosť o tom, že žalobca v teraz prebiehajúcim konaní podal na Okresný súd Spišská Nová Ves v krátkom časovom úseku veľké množstvo žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie so zjavným úmyslom zahliť súd do tej miery, že nebude spôsobilý o týchto žiadostiach rozhodnúť v primeraných lehotách. Takýto postoj vyplýva práve z následného postupu žalobcu, ktorý na uvedenú situáciu reagoval podaním obrovského množstva žalôb o náhradu škody z nesprávneho úradného rozhodnutia. Odvolačný súd poukazuje na to, že obdobnou situáciou sa už opakovane zaoberal Ústavný súd Českej republiky, ktorý konštatoval, že aj právo na prístup k súdu je možné zneužiť. Zneužitie toto právo znamená vykonať ho k právom neodôvodnenej ujme iného alebo k ujme spoločnosti. Za špecifický prípad takéhoto zneužitia práva označil šikanózne správanie, ktoré spočíva v tom, že niekto vykoná svoje právo so zámerom spôsobiť inému neprimeranú ujmu. Konštatoval, že vo vzťahu k právu na prístup k súdu možno za zneužitie tohto práva považovať situáciu, keď žalobca nezahajuje súdne konanie pre ochranu svojho aj keď domnelého, subjektívneho práva, ale zahajuje ho iba pre súdne konanie samo. Neúmerným množstvom takto zahájených konaní účastník preťažuje už aj tak preťaženú justíciu, z čoho následne ťaží zahajovaním ďalších konaní ohľadne náhrady ujmy spôsobenej neprimeranou dĺžkou konaní. Súdy tak trvaním na bezhraničnej ochrane práva na prístup súdu bez ďalšieho dostávajú sami seba do bludného kruhu (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 27.10.2011 sp. zn. III ÚS 2791/08, uznesenie zo dňa 13.3.2012 sp. zn. III. ÚS 696/2012).

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolačný súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolačný súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp. zn.: 4C/115/2012, 4C/119/2012, 4C/130/2012, 4C/132/2012, 4C/146/2012, 4C/154/2012, 4C/156/2012, 4C/185/2012, 4C/219/2012, 4C/234/2012, 4C/242/2012, 4C/244/2012, 4C/256/2012, 4C/272/2012, 4C/277/2012, 4C/295/2012, 4C/309/2012, 4C/312/2012, 4C/327/2012 a 4C/328/2012, s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/115/2012 (ďalej len preskúmané exekučné konania) a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v preskúmaných exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu podľa § 44 Exekučného

poriadku a ani tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku so zákonom.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Spišská Nová Ves v preskúmaných exekučných konaniach je vecne správny.

Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Podľa § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V preskúmaných exekučných konaniach zrušenie alebo zmena rozhodnutia okresného súdu (ako exekučného súdu), preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej jej nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 4.2.2013 bolo doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 6.2.2013. Uvedené vyjadrenie žalovanej bolo doručené žalobkyňi dňa 3.5.2013, čo vyplýva z doručky na č.l. 45.

Za tejto situácie mala žalobkyňa dostatok času na to, aby sa vyjadrila k argumentom žalovanej a prípadne navrhla vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobila, sama sa vzdala tohto procesného práva, ktorého realizácia jej však nebola znemožnená postupom súdu.

Pokiaľ žalobkyňa namieta, že nemala možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tento práva sa vzdala sama tým, že sa nedostavila na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise a pokiaľ by sa žalobkyňa bola tohto pojednávania zúčastnila, mala možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobkyne na súdnu ochranu porušené neboli.

Nenáležitá je námietka žalobkyne, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní, za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie.

Rovnako nenáležitá je aj námietka o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spojenom spise Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C/115/2012, ktorého súčasťou sú tiež pripojené exekučné spisy preskúmaných exekučných konaní.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch, ktorým súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyňi, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobkyňa nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.